

Refundació fallida?

OPINIÓ

L'INDEPENDENTISME VIRA A L'ESQUERRA, LA SOCIETAT VIRA A L'ESQUERRA, EL DESIG DE CANVI, I DE FER NET ÉS MOLT MAJORITARI A CATALUNYA, I CONVERGÈNCIA NO S'HI ADAPTA A MITGES

Gràcies a l'extraordinària habilitat política i al coratge d'Artur Mas, Convergència Democràtica de Catalunya ha salvat una part important dels mobles que, altrament, hauria perdut en la travessia del desert posterior a l'esclat de la corrupció, encarnada en els Pujol, així com en el trànsit de l'autonomisme a l'independentisme. Hi ha qui opina que precisament per la combinació d'aquests dos factors ha baixat tant. No falten dades per sostenir l'afirmació. De 62 escons (de CiU) al Parlament el 2010 a la dissolució actual dins d'un efímer i desballestat Junts pel Sí i unes pessimes perspectives de rondar la vintena de diputats, la meitat que Esquerra. De 16 escons al Congrés el 2011 a 8 el passat 20-M, i amb tendència a la baixa. Barcelona, em mans dels Comuns. Malgrat la severa davallada, CDC conserva la Presidència de la Generalitat i lidera, o figura que lidera, el Govern i el grup parlamentari. La pèrdua és comparable a la dels socialistes, però la Convergència d'avui té poder i llueix musculatura. En comptes de ser un partit residual, és un actor molt principal, encara el primer, de la nova centralitat sobiranista. Veurem què dura. Veurem si, després de Junts pel Sí, se sap adaptar a una situació inèdita: la pèrdua del lideratge.

Segons tots els pronòstics i sondejos, i encara que sigui un partit on abunden els quadres, en aquest sentit el més ben proveït de Catalunya, la Convergència renovada no compta amb possibilitats de guanyar o d'ocupar la segona plaça en cap de les properes convocatòries electorals. L'absència d'Artur Mas en el primer pla ha posat al descobert la magnitud del desastre. El proper 26-J, comprovarem fins a quin punt retrocedeix la candidatura encapçalada per Francesc Homs, però ja podem donar per des-

XAVIER
BRU DE SALA
@Xbrudesala

comptat que ben aviat l'independentisme serà liderat per un partit molt més ben posicionat, ERC. Oriol Junqueras no fa, i potser no ha de fer res més que esperar sense cometre errors perquè les pomes caiguin soles al seu cistell. L'electorat compartit se'n va cap a Esquerra. Una part dels votants de la CUP poden anar a Esquerra, que pot completar la collita amb votants provinents del PSOE i dels Comuns. Si les actuals tendències no canvien, i no es veu com podrien fer-ho, ERC no trigarà a ser el primer partit de Catalunya.

CDC té dos factors en contra. Un, que l'independentisme és majoritàriament d'esquerres i no tindrà majoria si no guanya nous vots per l'esquerra. Per ara, els convergents no hi poden fer gran cosa. El gir social, molt present en el discurs de l'ex-president Mas i del president

Puigdemont, es produeix tard i a remolc de l'evidència. Sobre el segon, la corrupció, es pot afirmar amb contundència que el nou partit no s'ha tret de sobre l'estigma, de manera que els seus possibles votants no acaben de saber si l'eslògan subjacent és "primer independència i després decència" o bé "primer independència i després paciència". El votant catalanista d'ordre, en teoria molt nombrosos però a la pràctica escassíssim, no tornarà a Convergència perquè desconfia del sobiranisme o s'hi oposa directament.

Ha quedat clar que dins de la nova Convergència hi cabran els independentistes, per descomptat que majoritaris, al costat de sobiranistes per als quals la independència, més que finalitat, és un instrument o possibilitat de l'estat propi, objectiu comú i compartit. Potser a termini mitjà l'amalgama doni resultat, però d'entrada, a les eleccions que amb tota probabilitat se celebraran l'any vinent, aquesta circumstància pot ser un handicap que s'uneixi al de no haver fet net ni demanat disculpes públiques i solemnes per la corrupció.

Es mantindrà CDC com a partit plenament integrat al bloc independentista quan sigui evident que ha perdut el lideratge a mans d'Esquerra? A cavall d'aquesta pregunta en sorgeix una altra, no menys rellevant: posats a triar, si les matemàtiques parlamentàries ho permeten, preferirà una ERC guanyadora formar aliança amb CDC i si cal la CUP o s'inclinarà per diluir o ajornar el seu independentisme governant amb els Comuns i el suport de la CUP? La resposta dependrà, en molt bona part, del posicionament dels convergents, així com de la seva disposició a empassar-se l'orgull d'haver perdut la primacia.

Escriptor